

Nr 293.

Av herr **Christiernsson**, om höjning av anslaget till flygvapnets övningar.

Flygvapnets *effektivitet* är i högsta grad beroende av att den flygande personalen erhåller tillfredsställande träning i utövandet av sitt yrke. Det är jämväl *dålig ekonomi*, om icke den en gång förvärvade flygskickligheten bliver underhållen och om möjligt förkovrad genom träning i tillräcklig omfattning. Ur *säkerhetssynpunkt* beträffande människoliv och dyrbar materiel är det slutligen nödvändigt att flygpersonalen kan övas i betryggande omfattning.

Enligt de beräkningar, som lågo till grund för 1925 års försvarsordning, skulle för flygvapnets övningar efter genomförd organisation årligen erfordras ett belopp av 1,735,000 kronor. Utvecklingen sedan år 1925 beträffande flygmotorernas styrka — å krigsflygplan från 200 à 300 hästkrafter till 500 à 600 hästkrafter — har medfört ökad bränsleförbrukning; ökade fordringar på flygning under mörker och i dimma hava tillkommit; alltmer vidgade krav hava uppställts på flygplanens användbarhet för strid, spaning m. m.; — samtliga dessa omständigheter betinga övningar och därmed kostnader i större omfattning än vad som vid utformandet av 1925 års försvarsordning kunde förutses.

För nästkommande budgetår har flygstyrelsen beräknat anslagsbehovet för flygvapnets övningar till 1,940,000 kronor. Kungl. Maj:t föreslår för ändamålet ett belopp av allenast 1,600,000 kronor, d. v. s. en minskning i det av flygstyrelsen som erforderligt angivna beloppet med 340,000 kronor. Flygstyrelsen har vid sina beräkningar utgått bland annat från, att den utbildade flygpersonalen för bibehållandet av sin flygfärdighet m. m. skulle kunna tilldelas i medeltal 7 flygtimmar per man och månad. En dylik flygtid synes vara den minsta möjliga, därest verkligen avsett mål skall kunna uppnås. Ett studium av de betänkanden, som avgivits år 1931 av den s. k. flygsäkerhetsutredningen och av 1931 och 1933 års flygkommissioner, styrker detta förhållande. Ingen tvekan kan råda därom, att samtliga myndigheter och sakkunniga i övrigt, som yttrat sig i frågan, hålla före att det ur alla synpunkter icke är tillrådligt att begränsa anslaget till flygvapnets övningar i sådan grad som hittills skett. Av allt att döma komma betänkliga konsekvenser att uppstå ur såväl krigsberedskaps- som säkerhetssynpunkt, därest allt fortfarande flygvapnet på grund av otillräckliga medel icke kan bedriva erforderliga övningar.

På grund av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att anslaget till flygvapnets öv-

ningar, av Kungl. Maj:t upptaget till 1,600,000 kronor, måtte ökas till det av flygstyrelsen beräknade beloppet, 1,940,000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1935.

Nils Christiernsson.
